

ÖVERENSKOMMELSER MED FRÄMMANDE MAKTER.

N:r 26.

Ministeriella noter, växlade med Norge rörande fortsatt giltighet av konventionen den 26 oktober 1905 angående tvisters hänskjutande till skiljedom m. m. Stockholm den 23 oktober 1905.

a.

Ministern för utrikes ärendena till norske ministern i Stockholm.

Stockholm den 23 oktober 1925.

Herr Envoyé,

I. Såsom Herr Envoyén har sig bekant, stadgas i art. 8 av den mellan Sverige och Norge den 26 oktober 1905 avslutade konventionen angående tvisters hänskjutande till skiljedom, att konventionen skall gälla för tio år, räknat från undertecknandets dag, och förlängas för en lika tidrymd, därest den ej från någondera sidan uppsäges minst två år före tioårsperiodens utgång.

Kungl. Maj:ts Regering anser detta stadgande böra så förstås, att, då någon uppsägning ej mellankommit, konventionen enligt nämnda artikel skall efter utgången av nu löpande tioårsperiod förbliva gällande under ytterligare en period av tio år och därefter under samma förutsättning allt framgent för tio år i sänder.

Jag skulle vara tacksam erfar, huruvida jämväl Kungl. Norska Regeringen för sin del ansluter sig till denna uppfattning.

II. Sedan såväl Sverige som Norge avgivit sådan förklaring, som avses i art. 36 mom. 2 av stadgan för den fasta mellanfolkliga domstolen och varigenom sagda domstol erkänts såsom behörig i vissa slag av tvister, kunna givetvis fall tänkas inträffa, då tveksamhet skulle kunna råda därom, huruvida en mellan de båda länderna uppkommen tvist skall hänskjutas till skiljedomsförfarande enligt 1905 års konvention eller till den fasta mellanfolkliga domstolen. Kungl. Maj:ts regering vill fördenskull föreslå Kungl. Norska Regeringen att, i händelse mellan de båda länderna skulle uppstå någon tvist, tillhörande de kategorier, som angivas i nyssnämnda art. 36 mom. 2 av stadgan för den fasta mellanfolkliga domstolen, ifrågavarande tvist skall hänskjutas till sagda domstol i överensstämmelse med stadgandena i nämnda moment och icke till skiljedomsförfarande enligt 1905 års konvention, dock att vad ovan sagts ej skall avse tvist, vilken enligt särskilt mellan parterna gällande avtal skall hänskjutas till skiljedom.

Jag tillåter mig hemställa, det Herr Envoyén behagade meddela mig, huruvida Kungl. Norska Regeringen är ense med Kungl. Maj:ts Regering om att på nu angivet sätt tillämpa de berörda konventionsbestämmelserna.

III. Slutligen får jag äran meddela, att Kungl. Maj:ts Regering för sin del är beredd att omedelbart upptaga förhandlingar om avslutandet av en ny, allmän skiljedomskonvention mellan de båda länderna.

Mottag, Herr Envoyé, försäkran om min utmärkta högaktning.

UNDÉN.

b.

Norske ministern i Stockholm till ministern för utrikes ärendena.

Stockholm 23. oktober 1925.

Herr Minister,

Under hänvisning til Deres Excellences skrivelse av idag har jeg den ære å meddele følgende:

I. Den Kgl. norske Regjering er enig med den Kgl. svenska Regjering i at art. 8 i den mellem Norge og Sverige den 26. oktober 1905 avsluttede konvensjon om tvistemåls avgjørelse ved voldgift bør forståes således at da nogen opsigelse ikke har funnet sted, vil konvensjonen ifølge nevnte artikkel efter ophøret av den nu løpende tiårsperiode fremdeles forbli gjeldende i en periode av ti år og derefter fremdeles, under samme forutsetning, gjelde for ti år ad gangen.

II. Den Kgl. norske Regjering er enn videre enig med den Kgl. svenske Regjering i at i tilfelle av at der mellem de to land skulde opstå nogen tvist tilhørende de kategorier som angives i art. 36, avsnitt 2, i statuttene for den faste mellempfolkelige domstol, skal vedkommende tvist henskytes til nevnte domstol i overensstemmelse med bestemmelsene i nevnte avsnitt og ikke til voldgiftsbehandling efter konvensjonen av 1905, dog således at dette ikke skal gjelde tvist som ifølge særskilt mellen partene gjeldende avtale skal henskytes til voldgift.

III. Den Kgl. norske Regjering er også på sin side beredt til straks å opta forhandlinger om avsluttelse av en ny, almindelig voldgiftskonvensjon mellem de to land.

Mottag, Herr Minister, forsikringen om min utmerkede høiaktelse

J. W. WOLLEBÆK.

Utkom av trycket den 25 november 1925.